

ÎNCHEIERE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul:

Judecătorii:

Svetlana Novac,

Tatiana Vieru, Ion Vîlcov,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată „Cristehtrans”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Trans Ager” împotriva societății cu răspundere limitată „Cristehtrans”, privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 30 octombrie 2012, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Anenii Noi din 25 mai 2012, de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 01 august 2011, SRL „Trans Ager” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cristehtrans”, privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, s-a invocat că la 02 iunie 2011, SRL „Cristehtrans” s-a adresat către SRL „Trans Ager” SRL cu solicitarea privind reparația autocarului de model DAF cu numărul de înmatriculare AN NL 003.

Conform comenzii 000634 și facturii fiscale nr. FV 1184916, eliberate la 28 iunie 2011, reclamantul a efectuat lucrări de reparație în sumă de 9.000 lei și a instalat piese noi în valoarea totală de 1.223 lei, iar în total în sumă de 10.223 lei.

La 28 iunie 2011, SRL „Cristehtrans” a refuzat plata pentru lucrările efectuate și în mod abuziv a plecat cu autocarul menționat de pe teritoriul companiei SRL „Trans Ager”, unde a fost efectuată reparația.

Ca urmare SRL „Trans Ager” și-a îndeplinit integral obligația asumată în termenii stabiliți, iar SRL „Cristehtrans” neîntemeiat se eschivează de la plata serviciilor acordate.

La 22 iulie 2011, în adresa SRL „Cristehtrans” a fost expediată reclamația, prin care a fost solicitată plata datoriei în valoare de 10.223 lei, însă a fost lăsată fără răspuns.

Prin hotărîrea Judecătorei Anenii Noi din 25 mai 2012, acțiunea a fost admisă și s-a dispus încasarea din contul SRL „Cristehtrans” în beneficiul SRL „Trans Ager” a datoriei în sumă de 10.223 lei, dobînda de întîrziere – 161,89 lei și cheltuielile judecată – 3.148,55 lei, total suma de 13.533,44 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, la 02 iulie 2012, SRL „Cristehtrans” a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu restituirea pricinii spre rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 30 octombrie 2012, cererea de apel declarată de către SRL „Cristehtrans” a fost respinsă, iar hotărîrea instanței de fond – menținută.

La 01 aprilie 2013, SRL „Cristehtrans” a contestat cu recurs decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond, prin care a solicitat casarea acestora, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că Curtea de Apel Bender a pronunțat decizia la 30 octombrie 2012. Cererea de recurs a fost depusă la 01 aprilie 2013, însă avînd în vedere faptul că la materialele cauzei nu se conțin probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către părți, cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Verificînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Cristehtrans” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Analizînd actele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, SRL „Cristehtrans”, nu a făcut referire la nici o normă de drept material sau procedural care ar fi fost încălcată sau aplicată eronat de către instanțele de judecată la examinarea cauzei, argumentele recurentului limitîndu-se la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei și a admisibilității probelor prezentate de părțile și participanții la proces.

Astfel, dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Iar, alin. (4) al aceluiași articol, stipulează că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că argumentele recursului înaintat de SRL „Cristehtrans” împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b) CPC, art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Cererea de recurs declarată de către SRL „Cristehtrans” se consideră inadmisibilă.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
 judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Ion Vîlcov